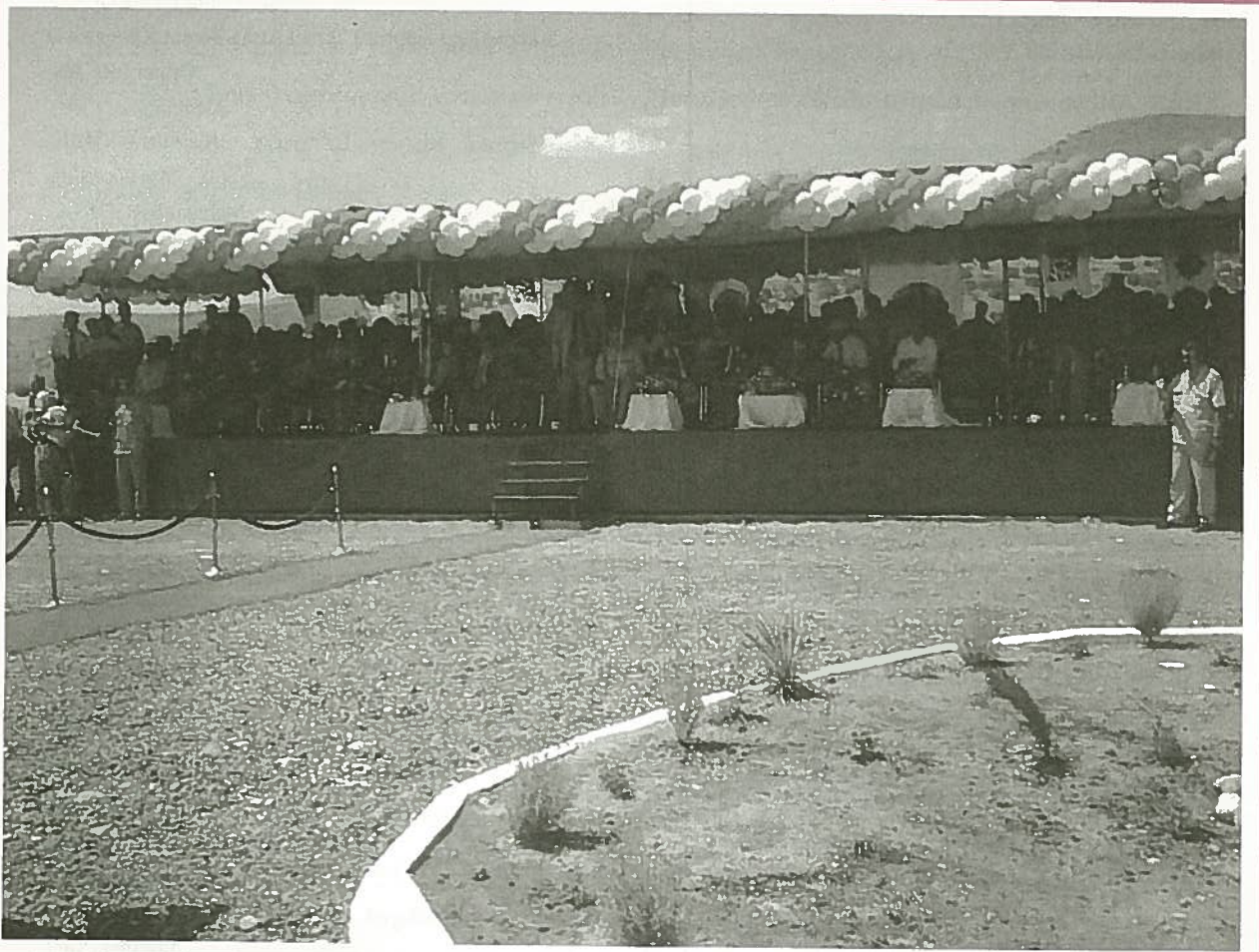

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

TEMMUZ - AĞUSTOS 2002

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

Sahibi

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Ahmet DEVİREN

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet ORHAN

Yazı Kurulu
Mehmet ORHAN
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU
Ahmet DEVİREN
S. Selami TAŞBAŞI
Ruhi TAŞKIN

Teknik Yönetmen
Ömer ÖZTÜRK

Yazışma Adresi:
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere, Caddesi Akasya Apt. No: 41-2 A
A. Ayrancı / ANKARA
Tel: (0 312) 426 75 90

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenışehir Şubesi
Hesap No: 441169

Gönderilen yazılar yayımlansın,yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.

Bu dergide yayımlanan yazılardaki fikirler
yazarlarına aittir.

Dergimiz Basın Ahlâk Yasası'na uyar.

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi, Ankara Valiliği'nin
12.09.1991 gün ve 8202 yazıları ile ayda bir çıkar.

Yıl: 12 Sayı: 128-129
TEMMUZ-AĞUSTOS 2002
Dizgi-Mizanpaj: **Marina Ajans - 384 26 80**
Baskı : **HAS-SOY Matbaacılık**
Tel : 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi Muhabirleri:
İsmail N. BEYDEMİR : Malatya-Ağın
Cüneyt ÖZKUL : İzmir
Ahmet SAMUR : İstanbul
Ön Kapak : Ağın Karamağara
Köprüsü temel
atma töreni

SAYFA

İÇİNDEKİLER

3	.....Ağın'ın Sosyo-Ekonomik Yarınları ANKARA - AĞIN DERNEĞİ
4-6	.....Ağın Karamağara Köprüsü'nün Düşündürdükleri Zeki HAFIZOĞULLARI
7	.....Türkülerimiz (Şiir) Bedri Rahmi EYÜBOĞLU
8-9	.....Karamağara Köprüsü Temel Atma Töreni Konuşması Orhan ERCAN
10	.....Gençliğimiz (Şiir) Mehmet ORHAN
11	.....Ayrılık (Şiir) Mehmet ERGÖNÜL
12	.....Karamağara Köprüsü İle İlgili Genel Bilgi KARAYOLLARI GENEL MÜDÜRLÜĞÜ
13	.....Dünü Unutanlar S. Selami TAŞBAŞI
14-15	.....Ağın Destanı (Şiir) Zeki HAFIZOĞULLARI
16	.....Kemaliye'ye "Gidebilirsiniz" Oktay EKİNCİ
17	.....Dostum Burhan İLTER'e Ağıt (Şiir) İsmail Nazım BEYDEMİR
18-20	.....Zamanın Peşinde Münir CERİT
21	.....Okullarımız Açılırken Nazım ERCAN
22-24	.....Ağın Fıkra Tipi: İbik Dayı Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU
25	.....Susuyorum (Şiir) Mustafa YORULMAZ
26	.....Kaplumbağa Bekir COŞKUN
27	.....Taşlama (Şiir) Hüsnü AYDOĞMUŞ
28	.....Muhabbet Ederken Sakın Söz Kesmeyin
29	.....Özlü Sözler-Atasözleri
30	.....Haberler
31	.....Doğumlar-Evlenenler-Ölümler

AĞIN'IN SOSYO - EKONOMİK YARINLARI

Ağın, Doğu Anadolu'da **şirin bir ilçe**. Hepimizin **gönüllerimizde taht kuran** güzellikler ülkesi. Doğal güzelliklerin yanında, Keban Baraj Gölü'nün oluşmasından sonra, suların ilçe evlerinin yakınına değin yükselmesi, ona ayrıca **bir kıyı kenti görünümü** de vermiştir. Bu durumun, **turizm** yönünden olduğu kadar, **sosyo-ekonomik** kalkınma alanında da ilçeye yeni bir boyut kazandıracağı bir gerçektir.

Ne var ki, barajın su toplamaya başladığı 1974 yılından beri, köprümüzün yıkılması nedeniyle, uzun bir süre **ulaşımda karşılaşılan güçlükler** gelişimin istenen düzeye ulaşmasını geciktirdi. Ama şimdi ise Ağın, **temeli atılmış olan yeni köprüsüne** kavuştuktan sonra **en büyük engel** ortadan kalkmış olacaktır. Ağın için **büyük değer taşıyan bu yatırıma katkıda bulunan herkese** binlerce teşekkür.

Unutmamalı ki, kentler için büyüme, başta gelen bir **hedef ve amaç** olmak durumundadır. Bunun oluşması için de **sosyal hayatın canlılık kazanması ve ekonominin güçlenmesi** zorunludur. Ağın'da da, ekonomi **küçük işletmelerle** (Örneğin seracılık, arıcılık, bağcılık vb. gibi) güçlenebilecektir.

Bundan sonra, Ağın'da bulunan ya da Ağın'la ilgili olarak dışarda faaliyet gösteren **bütün kuruluşlar ve sivil toplum örgütleri**, gösterecekleri etkinliklerle yeni bir sosyo-ekonomik atılımın varlığını **hayata geçirmek** durumundadırlar. Tarım, bağcılık, sebzecilik... gibi

gelişmeye son derece elverişli olan ekonomik uğraşların **yeniden canlılık kazanması**, başta kırsal kesim olmak üzere, **bütün yörenin daha iyi bir hayat standardına kavuşmasını** sağlayacaktır. Bunun gerçekleşmesi için yörede becerileriyle saygınlık kazanmış olanların öncülük etmesi ve yönetimlerin de **(Belediye ve Kaymakamlık...gibi)** gerekli kredi ve desteği sağlamada yardımcı olmaları katkı sağlayacaktır. İyi bilinmeli ki, tepeden, **devlet tarafından yönlendirilen ekonominin başarı şansı yoktur**. Toplumun her kesiminde ilgi ve istek uyandıracak **özel girişimcilerin başarı şansı** daha açıktır. **Değerlerimizi iyi kullandığımız sürece** ekonomik alanda ilerleme göstereceğimiz kesindir.

Öte yandan, sosyal hayatın etkinlik kazanması için de, son birkaç yıldır gündemdeki yerini korumakta olan Ağın'ın acilen **iki yıllık bir yüksek teknik okula** kavuşması sorunu ile, köylerimizin, geriye göçlerle ve yeni yerleşmelerle canlılık kazanarak kendi okullarının tekrar açılıp öğretimi sürdürmeleri çözüme kavuşturacak öncelikli konular arasında tutulmalıdır.

Güzellikler diyarı yeşil Ağın'ımız için ne kadar çok uğraş versek, onu her yönden **en seçkin bir kent** durumuna yükseltmek için ömrümüzü ne kadar harcasak yeridir. Bütün **özellikler ve güzellikler** seni bulsun, senden yana olsun güzel Ağın.

ANKARA - AĞIN DERNEĞİ

AĞIN KARAMAĞARA KÖPRÜSÜ'NÜN DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

Zeki HAFIZOĞULLARI

Ağın, ağaçlık, sulak, şirin bir yerleşim yeridir.
Ata yurdu durur...

Doğduğumuz, ama sonra çoğumuzun terk ettiği topraklardır Ağın.

İzmir-İktisat Kongresinde "köylerin kentleştirilmesi" kararlaştırılmıştır.

Ülkede "Harf devrimi" yapılmış, okuma-yazma seferberliği başlatılmıştır.

Daha sonra, İzmir-İktisat Kongresinde alınan kararlara uygun olarak, "Yatılı Bölge Okulları" ve "Köy Enstitüleri" açılmış, böylece uyuyan "Dev" uyandırılmak istenmiştir.

Bu büyük "kültür" hareketinden kuşkusuz Ağın da nasibini almıştır.

İlkokulun herkes için mecburi kılınması, "köylüye okul yapma zorunluluğunun getirilmesi", Ağın "nahiyesinin" merkezinde ve köylerinde okullaşma hareketini hızlandırmış, bunun sonucu olarak, özellikle "lise muadili yatılı okullara" ilkokulu bitiren Ağınlı varlıksız çocuklar akın etmeye başlamışlardır.

Savaşa fiilen katılmamış olmasına rağmen, İkinci Dünya Savaşı ülkemizde de acımasız geçmiştir.

1947'de Türk Parası değer kaybetmiştir. Ağın ekonomisini ayakta tutan ipek böcekçiliği, dericilik ve dokumacılık çökmüştür.

Açık oy gizli tasnif usulüyle yapılan çok partili ilk genel seçimi CHP kazanmıştır. 1950'de bu kez gizli oy açık tasnif usulüyle ikinci genel seçim yapılmış, seçimi bu kez DP kazanmıştır.

DP iktidarında Ağın ilçe olmuştur.

Ağın'a ortaokul yapılmıştır.

Ağın'da geçim zordur. Nüfus kalabalıktır. Toprakları artık Ağınlıyı besleyemez olmuştur. Tarım ilkeldir. Ticaret ve sanayi hiç yoktur.

Bu yüzden Ağınlı "okumayı", "memur olmayı" çocuklarının bir kurtuluşu olarak görmüştür.

Okumak Ağın'dan büyük göçü başlatmıştır.

Ağın sulaktır, bağlık bahçeliktir. Herkes bahçeciliği kendi ihtiyacı için yapmaktadır. "Pazar" yoktur. Toprak da pek verimli değildir. Tahıl tarımı zayıftır. Saman kıttır.

Bir dönem gelmiş, Ağınlı kendini ve hayvanlarını besleyemez duruma düşmüştür. Buna bir çözüm bulmak gerekmiştir.

Gerçekten, Ağın'da sebze-meyve boldur, "Karşıgeçe'de" bol tahıl vardır.

Fakat "Murat" yol vermez.

Suyun üzerine bir köprü yaptırmayı düşünürler. Ama nasıl ? Dernekler kurarlar, paralar toplarlar. Sonunda hükümet yardım eder, "Murat" üzerine tahtadan asma bir köprü yapılır.

Ağın'da birden ekonomik hayat canlanır. Ufaktan, birileri, bir şeyler alıp satmaya başlar.

Ancak, bu sırada Keban Barajı bitmiş, Baraj Gölü su toplamaya başlamıştır.

Ağın'ın topraklarının büyük bir kısmı ve köprü su altında kalır. Kalan toprakların ekonomik bir değeri olmaz. "İstimlak paraları" bir işe yaramaz, çarçur olup gider. Daha da kötüsü, Ağın yolun bittiği bir yer olur. "Kuş uçmaz kervan geçmez" Ağın'dan...

Ulaşım, sadece Ağınlılar için "feribot" ile sağlanmaya çalışılır.

Ağın'da artık ekonomi çökmüş, göç çok hızlanmış. Köyler boşalmış, okullar kapanmıştır.

Köylerde çalışan nüfus kalmamış, üretim bitmiştir. Köyler güvenlik bakımından da kendi kendilerine yetmez olmuştur. İlçe merkezi köylerden göç almaya başlamıştır. İlçe nüfusunun geneli yaşlıdır, çoğu emekli memurdur.

Ağın'da mahkemeler vardır, mahkemelerde dava yoktur. Suç işlenmez ceza evi boştur. Vergi verecek güçte kimse yoktur ama, hizmet isteyen çoktur.

Kimse Ağın'ın ölmekte olduğunun farkında değildir.

Bir gün uyanır Ağınlılar. Bu yazgıyı bozmak zorunda olduklarını anlarlar.

Bir yol geçmelidir Ağın'dan "Yolun bittiği yer" olmamalıdır Ağın...

İşte bu düşünce ile şartlanan bir kısım Ağın-lı, Baraj Gölünün en dar yerine bir köprünün yapılmasının zorunlu olduğuna herkesi yıllarca, usanmadan, bıkmadan inandırmaya çalışır.

Uzun yıllar kimse bu insanlara kulak asmaz. Köprü "fizibil" değil derler. Hatta okumuşluk derecesi yüksek bir kısım Ağınlı, aynı savla, köprünün gereksiz olduğunu ileri sürer.

Fakat bir gün geldi, Karadeniz Bölgesinin, Doğu Anadolu Bölgesinin daha az masraflı, kışın kapanmayan ikinci bir karayolu ile Güneydoğu Anadolu ve Akdeniz Bölgelerine bağlanmasının zorunlu olduğu görüldü. Bu durum, Ağın Köprüsünün, "fizibil" olmanın da ötesinde, stratejik bakımdan çok gerekli olduğunu ortaya koydu. Bu arada, Ağın'ı sevenlerin katkılarıyla, siyasi irade de oluşmuştu. Hükümet Ağın'a, suyun en dar yerine köprü yapılmasına karar verdi. Sonunda Bayındırlık Bakanlığı tarafından ihalesi yapıldı ve köprünün temeli atıldı.

Böylece Ağınlının düşü gerçekleşmiş oldu.

Köprünün temelini atılacağı yer olan Karamağara'da, Temmuz güneşinin yakıcı sıcağı altında toplanan yaşlı, genç, çoluk-çocuk yüzlerce Ağınlının yürekten gelen alkış sesleri, sadece Devlete ve onun hükümetine bir minnet duygusunun ifadesi değildi, aynı zamanda direnmenin, "kör talihi" yenmenin, dirilmenin, umudun, cesaretin, elbirliğinin ve her halde anılarda kalan bir sevginin karşılık bulmasının samimi bir ifadesiydi.

Kuşkusuz, köprü, bir aksilik olmadıkça, planlandığı tarihte bitecek...

Ağın'ın kaderi değişecek...

Buna katkıda bulunmak herkesin görevi.

Şimdi, küçük hesaplardan çıkmak, büyük düşünmek zamanıdır.

Bizler, tüm Ağınlılar, bu zor işi, barış içinde, bölüşmesini becerecek, sevgiyle, ufak kıskançlıklara düşmeden başarmak zorundayız.

Kuşku yok, işte o zaman, yol yeni canlar getirecek, yeni "girişimciler" gelecek, üretim olacak, ürün pazara ulaşacak, kısacası Ağın yeniden can bulacak...

Gerçekten, Ağın'ın kurtulmasını, müreffeh, mamur, güvenli olmasını istiyorsak, biz "memurların" Ağın'ı kurtarmaktan vazgeçmemiz gerekmektedir. Kimse kızmamasın "Memur kafası" ile Ağın kurtulmaz, tersine batar. Memur "iş yapmayı" değil, sadece "akıl vermeyi" becerir. Oysa Ağın'ın akla ihtiyacı yoktur, paraya ihtiyacı vardır. Parayı "girişimci" bulur.

Bu demektir ki, Ağın'ın ihtiyacı olan şey girişimciliktir, dolayısıyla girişimci insanlardır...

Ağın'da, az kalmış olsa da toprak var, su var, yeterli enerji var, şimdi de yol var.

Bizce bugün Ağın'da olmayan tek şey, "müteşebbis" yani "girişimci insanlar"...

Bu durumda, biz Ağınlılara düşen en önemli

iş, Ağın köprüsünü fırsat bilerek, üretimi bilmeyen, iyi bir tüketici de olmayan memur emeklilerinden önce, Ağınlı veya başka bir yerli, yatırım heveslisi, macera arayan "girişimcileri" Ağın'a çekmektir.

Unutmamak gerekir ki, unu, şekeri, suyu karı helva yapmasını bilen insanlardır girişimciler.

Ağın'ı onlar kurtaracaktır.

Girişimcilerin gittiği yere, emekli memurlar, zaten kendiliklerinden gideceklerdir. Bunun için kimseye "ayrıcalık" tanımaya gerek yoktur.

Kaymakamlık ve Belediye, sadece parası veya emeği ile gelen girişimcilere imkan hazırlamalı, mümkünse ve gerekliyse sadece onlara ayrıcalıklar tanımalıdır.

Gelen ve gelecek olan girişimcilerden kuşku duymaya, korkmaya gerek yoktur. Bize düşen onları selamlamaktır. Herkes için herkesin çalışabileceği güvenli çalışma ortamları hazırlamaktır.

Gerekçesi ne olursa olsun, bizlerin terk edip boş bıraktığı toprakları, elbette ki bir gün birileri işleyecektir. Kimsenin gocunmaya hakkı yoktur.

Bizlerin yapamadığını veya yapmadığını başkaları yaparsa, engellememeliyiz, onlara sadece saygı duymalıyız.

Sözün kısası, bugün ortam hazırken, dar görüşlülük saplantısına düşerek Ağın'ın ölümüne değil, ama "girişimci insanlara" kucak açarak yeniden dirilmesine katkıda bulunalım.

Bırakalım dere boylarında bülbüller ötsün.

Ağın mutlu insanların memleketi olsun.

Terk ettiğimiz veya terk etmek zorunda kaldığımız o topraklara ve çileli insanlarına "can verme" yürekliliğini gösteren veya gösterecek olan tüm girişimcileri, Ağınlı veya değil yeni Ağınlıları yürekten selamlıyorum.

T E Ş E K K Ü R

Ailemizin değerli varlığı, eşsiz insan
Eşim, babamız, herşeyimiz

Burhan İLTER'in

11 Temmuz 2002 tarihinde yaşamını yitirmesi nedeniyle, cenaze törenine katılan, evimize kadar gelerek büyük acımızı paylaşan, mektup-telefonla başsağlığı dileklerini ileten tüm akraba, dost ve hemşehrilerimize en içten duygularımızla teşekkür eder, şükranlarımızı sunarız.

Zeynep İLTER
Reha-Altan İLTER
Gülten-Mehmet SEZER
Fusun-Süleyman GÜNDOĞDU
Çimen-S. Nazif İLTER
Torunları:
Ç. Gülsüm, Umut, Murat Burhan
Murat, Fatih, Burak
Elif, Zeynep

TÜRKÜLERİMİZ

Bedri Rahmi EYÜBOĞLU

Ah bu türküler
Türkülerimiz
Ana sütü gibi candan...
Türkülerde öter dağ dağ, yayla yayla,
Köyümüz, köylümüz, memleketimiz.

***

Ah bu türküler, köy türküleri
Dilimizin tuzu, biberi
Memleket ahvalini onlardan sor
Kitaplarda değil, türkülerde ara yemini
Öleni, kalanı, gidip gelmeyenini...
Ben türkülerden aldım haberi.

***

Ah bu türküler, köy türküleri
Mis gibi insan kokar, mis gibi toprak
Hilesiz, hurdasız, cıvı cıvı...

***

Ah bu türküler, köy türküleri
Ne düzeni belli, ne yazanı
Altlarında imza yok ama
İçlerinde yürek var.

KARAMAĞARA KÖPRÜSÜ TEMEL ATMA TÖRENİ KONUŞMASI

Orhan ERCAN
Ağın Belediye Başkanı

Saygıdeğer Bakanım, Valim, Milletvekilim, Köprü Yaptırma Daire Başkanım, Kaymakamlarım, Karayolları Bölge Müdürüm, Belediye Başkanlarım, Savcı ve Hakimlerim, Müdürlerim, Siyasi Parti Başkanlarım, Muhtarlarım, uzaktan ve yakından gelen misafirlerim, değerli basın mensupları ve çok kıymetli hemşehrilerim...

Bugün burada Keban Barajı nedeni ile **28 yıldır özlemle beklediğimiz** Karamağara Köprüsü'nün temelini atmak için toplanmış bulunmaktayız. Hepinize hoş geldiniz der, Cenabı Allah'dan hayırlı ve uğurlu olmasını dilerim. Konuşmama başlamadan önce ilimizde şehit edilen 3 emniyet mensubuna Tanrı'dan rahmet, ailelerine sabırlar dilerim.

Değerli konuklar,

Ağın ilçesi Karasu ve Kozluk çayı vadilerinde bu iki akar suyun birleştiği **verimli topraklar üzerinde kurulmuş şirin bir ilçemizdir**. Genelde **40 bini aşan nüfusu** ile yaşarken, Türkiye'mizin enerji darboğazına girmesi ve milli istihsalın artırılması için sulama projelerinin tahakkuku sebebiyle Keban Barajı yapılması planlanmıştır.

İlçemiz ortalama **845 koduna** rastladığı için, **verimli toprakları, bağ ve bahçeleri** 1 Mayıs 1974 tarihinden itibaren sular altında kalmaya başladı. İşte yurdunu ve milletini seven Ağınlı her şeye razı oldu, kalan toprağını ve evini terk ederek yadellerde kısmetini aramak için baba ocağını terk etti. Tarihi zenginliği, gelir kaynakları, ilimiz ile komşu ilçeler arasında 5 köprümüzün sular altında kalması ile nüfusumuz hızla

azalmaya başladı. Göçü durdurmak lazımdı. Fakat ferdi hareketler sonuç vermiyor, yetersiz kalıyordu.

Eşsiz insan, büyük devlet adamı, kurtarıcı, kendini cihana ispat etmiş Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ün koyduğu 6 ışıktan biri olan Devletçilik anlayışına başvuruda bulunduk, derdimizi devlet büyüklerine arz ettik. Çünkü biliyorduk ki Demokratik Hukuk Devletinde ferdin devlete karşı görevine karşılık, Devletin de vatandaşın haklarını korumak vazifesi vardı. İlçemizi, ilimize bağlayan köprülerini kamu yararı düşüncesi ile ortadan kaldıran **Devlet, elbette vatandaşını mağdur etmeyecekti**. Çünkü Ağınlı Devletine güveniyordu.

Köprü yapımı için çareler arandığı bu günlerde Elazığ Milletvekili seçilen Sayın Prof. Dr. Mustafa GÜL Beyefendi, seçimler sırasında vaat etmeyip söz verdiği bu köprünün yapılmasında ve bugünün Ağınlıya yaşatılmasında ilk adımı atmış oldu.

Ağın ısrarla köprüsünü istedi, çünkü bir yerleşim yeri için yol, insan vücudundaki ana damarlara benzer. O nasıl insan vücudunu besliyorsa yollarda o yerleşim yerinin ana atardamarı gibidir. **Yol sağlık demektir, yol kültür, alış veriş demektir. Yol, ekonomik kurtuluş demektir. Yol, ışık demektir. Kısacası yol hayat demektir.**

Köprü yapıp yolumuzun eski haline gelmesi ile üretim yüzde yüz artacak, komşu il ve ilçelere **yollarımız kısalacak**, baba ocağını terke zorlanan **göç duracaktır**. Elazığ yakasında bulunan 8 köy, 2 mezra ile bağlantı yapıldığında, asayişin sağlanmasında, sağlık-

ta, Milli Eğitimin toplu taşımada nakliye ve ulaşımda, özlem ve huzur içinde Ağınlı tekrar yuvasına dönecektir.

Devletimizin bu hayırlı teşebbüsü karşısında gurbet ellerinde bulunan Ağınlı kardeşlerime buradan sesleniyorum. İlçemiz eski günlerine kavuşuyor, hepimizi yerleşime çağırıyorum. Belediyemiz bu amaçla gelecek herkese hizmet vermeyi sabırsızlıkla bekliyor.

Sayın Bakanım, Sayın Milletvekilim, Sayın Valim, Sayın Köprü Yaptırma Daire Başkanım, Sayın Karayolları Bölge Müdürüm. Bu haklı ve hayırlı kararınız sebebiyle Ağınlı kardeşlerimin gözlerinde ve yüzlerindeki sevinç belirtilerini köprünün üzerinden geçiyorlarmış gibi üç sene öncesinden görüyor gibiyim.

Bugünleri bize yaşatan, bu uğurda ciddi gayret ve hizmetlerini bizden esirgemeyen değerli devlet bü-

yüklerimiz. Sayın Bayındırlık ve İskan Bakanı **Abdülkadir Akcan** önceki Bakanımız **Koray Aydın**'a, Milletvekilimiz **Prof. Dr. Mustafa Gül'e**, Valim **Osman Aydın**'a, Ali Helvacı'ya, Karayolları Genel Müdür Yardımcısı **Güner Birliker'e**, Köprü Yaptırma Daire Başkanı **Mehmet Baltacı**'ya, Karayolları 8. Bölge Müdürü **Suat Atay**'a, Devlet Planlamadan **İsmail Karaman**'a, Hazine Dış Ticaret Müsteşarlığından **Ahmet Yıldırım**'a, Ankara Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı **Ahmet Deviren** ve **Mevlüt Öksüzöğlu**'na, bu yolda gayret göstermiş tüm hemşehrilerimize huzurunuzda Ağın Belediye Başkanı olarak ve ilçenin değerli fertleri adına sonsuz teşekkürlerimi ve saygılarımı sunmayı görev sayıyorum.

Bu mutlu günümüzün, hepimize, Devlete ve Millete hayırlı olmasını Cenab-ı Allah'tan temenni ediyor, hepinize saygılar sunuyorum.

D U Y U R U

Değerli Dergi Abonelerimiz

Bildiğiniz gibi, elinizde bulunan bu sayımızla 2002 yılında yayımlanacak 6 sayı derginin 4 adedi çıkmıştır.

Daha önce de duyurduğumuz gibi

2002 yılı için 12 milyon TL. olan abone bağışlarını

ödemeyen abonelerimizin yanında

2000 yılına ilişkin 6 milyon TL. ile

2001 yılı 10 milyon TL. olan

bağışlarını da ödememiş olan abonelerimiz bulunmaktadır.

Derginizin ne kadar güç şartlar altında yayını sürdürdüğü bilinmelidir.

Bağışlarını hâlâ ödememiş olan abonelerimizin

AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ'NİN

101843 no.lu posta çeki

hesabına abone bağışlarını

bir an önce yatırmalarını önemle rica ederiz.

GENÇLİĞİMİZ

Mehmet ORHAN

Hey gidi tasasız, Ően yıllar hey!
Ne kadar doyumsuzdu günlerimiz,
İ imiz rahat, dünyamız berrak,
Kana kana yaŐardık gen li imizi,
A ıktı kollarımız sevip sevmeye,
Anımsanan bir sevda idi yaşamak.

***

Hey gidi yürekli gençlik hey!
Ne kadar tezcanlıydı gen li imiz,
U arıydı, ataktı, sırlıklam aŐıktı,
Haylaz  ocuklar gibiydik o yıllar,
Aklımız hep havalarda u ardı,
Tılsımlı bir rüya idi yaşamak.

***

Hey gidi vefalı dostlar hey!
Ne kadar kollardık birbirimizi,
Őarkılarla, türkülerle  oŐardık,
D Ő nmedik daha renkli bir hayatı,
Kendi kendimizin sultanı gibiydik,
Yalnız bize has bir dünya idi yaşamak.

***

Hey gidi aralıksız akıp giden zaman hey!
Ne kadar Őenlikliydi yanımız y remiz,
Güneş hiç batmayacak sanırdık,
Enginlere kanat a an kuŐlardan h r
Ve alabildiğine  zg r yaŐardık,
Haritada bir köyde bir yuva idi yaşamak.

Didim - 2002

AYRILIK

Mehmet ERGÖNÜL

Hayal mahşerinden dönerken geri
Masal gözlüm hasretliğin dindi mi?
Yürek isyanına kelepçe vurdum
Yalnızlığa mahkûm ettim kendimi...

***

Yollar sana varmaz yıkık köprüsü,
Dallar susuz kalmış yok yaprak süsü,
Gurbette Eğin'in yanık türküsü
Göklere yücelip yere indi mi?

***

Bazı öz cana el, bazı yâr olduk,
Bazı kervan geçmez bir diyar olduk,
Zamanı harcıyıp ihtiyar olduk,
Acı günler gene geri döndü mü?

***

Yalnızlıktan gurbet ele benzedim,
Yağmur düşmez ıssız çöle benzedim
Dalı bulamayan yele benzedim
Coştum seller gibi yıktım bendimi...

***

Gönül dergâhında hüznün dillenir,
Hoyrat elle yaralarım ellenir,
Ne aşk susar, ne ateşim küllenir,
Bu dünyaya yalan dünya dendi mi?

***

Yıllar varki başım önde gezerim,
Yarınım yok, ben de dünde gezerim,
Has bahçemsin çıkar sende gezerim,
Ayrılığın tam sırası şimdi mi?

AĞIN KARAMAĞARA KÖPRÜSÜ İLE İLGİLİ GENEL BİLGİ

1974 yılında Keban Barajının hizmete girmesi ile oluşan baraj gölü; Ağın ilçesi ile bağlı olduğu Elazığ il merkezi arasındaki mesafeyi de 70 km. den 130 km. ye çıkarmış, bu da **verimli arazilere sahip ilçede** tarımsal üretimin düşmesine, ilçenin tek sanayi tesisinde **üretimin durmasına**, bunların sonucunda da ilçe nüfusunun sürekli göçlerle azalmasına neden olmuştur.

Bütün bu olumsuzlukları **ortadan kaldırmak** ve ilçeye **eski canlılığını kazandırmak amacıyla**, AĞIN (Karamağara) Köprüsü'nün yapımına karar verilmiştir.

Ülkemizin Doğu Karadeniz ve Kuzeydoğu bölgelerini, Güney ve Güneydoğu bölgelerine bağlayan **en önemli arteri olan** Kuzey-Güney doğrultusundaki Erzincan-Tunceli-Elazığ-Malatya aksı çok yüksek rakımlardan geçmesi-

ne rağmen, Erzincan-Kemaliye-Ağın-Elazığ veya Malatya aksı daha düşük rakımdan geçmektedir. **İleriki yıllarda talebin artmasına paralel olarak** hattın iyileştirilmesiyle **daha güvenli bir ulaşım sağlanmış olacaktır.**

İnşaatı tamamlandığında köprü yalnızca Ağın ilçesine değil, aynı zamanda **ülkemin önemli karayolu akslarından birini** oluşturacak Erzincan-Kemaliye-Ağın-Elazığ (veya Malatya) güzergahı üzerinde de hizmet verecektir.

Keban Baraj gölü üzerinde ve Ağın ilçesine 10 km. uzaklıktaki en dar **vadide inşa edilecek** AĞIN (Karamağara) Köprüsü, **280 m.** orta açıklığıyla bu tip köprüler arasında **dünyanın 2. büyük köprüsü olacaktır.** 520 m. uzunluğundaki 2x1 şeritli köprünün inşaatında **en son teknikler** uygulanacaktır.

İhale Bilgileri

İhale Tarihi	: 03.09.2001
Müteahhit	: REM Müh. İnş. ve Tic. Ltd. Şti. + MEGA Yapı İnş. ve Tic. Ltd. Şti. Ortak Girişimi
1. Keşif Bedeli	: 4.996.356.762.545 -TL. (2001 yılı birim fiyatlarıyla)
İhale Tenzilatı	: % 34,60
İhale Bedeli	: 3.267.617.322.704- TL.
İşin Bitiş Tarihi (Sözleşme)	: 30.11.2004

Proje Bilgileri

Köprü Açıklığı	: L= 120+280+120= 520 m.
Genişliği	: E=1,50+8,00+1,50= 11m.
Üstyapı	: Çelik kutu kesit
Altyapı	: Betonarme

Kullanılacak Malzemeler

Çelik Saç	: 5.000 ton
Beton	: 7.500 m3
Yuvarlak Demir	: 2.200 ton
Fore Kazık (Ø 200)	: 700 m.

Not: Bu bilgiler, temel atma töreni nedeniyle Karayolları Genel Müdürlüğünce hazırlanmıştır.

DÜNÜ UNUTANLAR

S. Selami TAŞBAŞI

Dün çiftçi idi, köyde yaşıyordu.

Bugün şehirde herhangi bir işyerinde işçidir. Gecekondu sahibi olmuştur. Çocukları beş sınıflı okullarda okumaktadır. Çiftçilikten işçiliğe geçtiği için, özlemini duyduğu şehirde yaşadığı için, bir gecekondu sahibi olduğu için mutludur, gururludur.

Dünü unutmuştur. Gururu zaman zaman ki-bire dönüşmektedir. Köyünü köylüsünü küçümser olmuştur.

Dün gecekonduya oturmakta idi.

Bugün bulunduğu şehrin iyi semtlerinden birinde güzel bir daire sahibidir. Komşuları sosyetik, giyim kuşamı farklı, konuşma tarzı değişmiştir. Yeni eve yeni eşyalar alınmıştır. Protokol adamı olmaya özenir. Eski muhitini, eski dostlarını küçümser. Mümkün olduğu kadar onlardan uzak durmaya çalışır.

Dünü unutmuştur.

Dün işçi idi, usta idi.

Bugün bir işyerinin sahibidir. Patronudur. Yanında çalışanların varlığını yokluğunu hissetmez. Onları üretime katkısı olan herhangi bir makineden veya makine aksamından farklı görmez. Akli, daha çok para kazanmaktadır. Kazancını artıracak her araç ve kişi onun itibarlı dostudur.

Dünü unutmuştur.

İnsani düşünceler dün de kalmıştır.

İnsanlık onuru dün de kalmıştır.

Dün sıradan memur idi.

Bugün yetkileri olan üst düzey yönetici veya uzmandır.

Sıradan memur iken hoş sohbet, şakacı, yardımlaşmayı seven, senden, benden biri gibi davranan arkadaş canlısı idi. Üst düzey görev alıp müstakil odasına çekilince, sıradan memur iken gösterdiği güzel hasletleri unuttur olmuştur. İçinden geldiği çalışma arkadaşlarından kendini soyutlamış, ulaşılmaz kişiliğe bürünmüştür. Maiyetindekilere tepeden bakmaya başlamıştır. Çevresindeki insanlardan uzaklaştığı ölçüde itibarının arttığını sanmaktadır.

Kendini hükümrân sanır, hükümrân gibi davranır.

Dünü unutmuştur.

İnsanlar doğarken hemcinsleriyle eşitler.

Büyürken farklı olanaklar bulurlar. Farklı zeminler oluşur. Oluşan farklı olanak ve zeminler içerisinde ayrışmalar başlar.

Kimi çok iyi tahsil yapar. Kimi kabiliyetini geliştirir usta olur, zanaatkar olur. Kimi tüccar, kimi sanayici olur.

Kimi yoksulluğuna yenik düşer, işçi-amele-köylü kalır.

Kimi işçilikten ustalığa, kimi ustalıktan işyeri sahipliğine atlama yapar.

Kimi sıradan memur iken, üst kademelerde görev alır, uzman olur, yönetici olur.

Bütün bu sıçrayışlarda, sosyal konum değiştirmede emeğin, aklın ve becerinin büyük payı olduğu gibi, şansın ve tesadüflerin de öne geçtiği görülmektedir. Kültür, rütbe ve zenginlikler kişiyi onurlandıran, yücelten kazanımlardır.

Kişî sahip olduğu kazanımları iyi kullandığı sürece...

İnsan olduğunu aklında tuttuğu sürece...

Dünü unutmadığı sürece...

AĞIN DESTANI

Zeki HAFIZOĞULLARI

*okur-yazar olmayan Ağınlı ana-babaların
okur-yazar çocuklarına
ve Gurbeti sıla yapan
yeni Ağınlılara*

I

Oğul
bilir misin sen
bizim oranın kuşları yüksekte uçarlar
Şahindirler
Gözleri keskindir
pençeleri güçlü

Aladağlardan kopmuş gelmişler

Vadileri çınlatmış sesleri
Cenneti bulduk demişler
Yurt tutmuşlar buraları

Kalmışlar
çoğalmışlar

O kadar çok olmuşlar ki
coşkun sular olmuş
çağlamışlar

Bin bir tür çiçek açmış dağlar
Alıçlar söylemiş türkülerini
Rüyaları olmuş meşelikler

II

Oğul
bir gün gelmiş
zaman değişmiş
Artık yuva yetmemiş
Ekmek birden azalmış
Demir dövülmez olmuş örste

Kız kızan okumaya düşmüş
terk etmişler silayı
Gurbet başlamış

zor mu zorlu
Çökmüş vicdanlara
Olmuş bir karasevda

Giden kalmış
Kimse geri dönmemiş

Yuvalar boşalmış
Her şey tarumar olmuş
Bir türlü değiştirilememiş yazgı

Hasreti kuşın kanadına yazmışlar
Hep bir bulut kaynamış "Sivas elinden"
Yıllarca hep ucu telli mektuplar almışlar yarıdan

Yazık olmuş
gurbet sıla arasına sıkışmış kalmışlar
"Telli turna" da götürmez olmuş selamlarını

III

Oğul
Hayat zorlu gelmiş
Çaresiz gurbette çoğalmışlar
Büyük büyük sürüler olmuşlar
ve yepyeni yerleri yurt tutmuşlar

Kimi kanat vurmuş günlerce
Okyanuslar aşmışlar

Yerleşmişler yaban ellere
Yürelerinde onmayan bir sızı kalmış

IV

Oğul
işte böyle
yeni kuşaklar olmuş
yeni hayatlar oluşmuş

Kentlerin yeni sakinleridir onlar

Eskileri hiç yaşamadılar
Babalarının anılarıdır geçmişleri
Hiç bilmezler atalarının mezarlarını

Çoğunun gurbeti yoktur
yalnız sılası vardır

Çıkarları başka
Düşleri başkadır

Besinleri hayalleridir

Türkü bilmezler
Müzikleri farklıdır

Sözün kısası
dilleri var bizim dile benzemez

Oğul
 Bildim bileli
 Fırat azgın akar
 Bir gün gem vururlar
 Sakinleşir
 Koca bir göl olur
 Kesilir tüm yollar

Ağın şimdi yolun bittiği yerdir

Göç hızlanır
 Bülbüller ötmez olur
 artık ne alan ne de satan vardır

Her şey eskir
 gözlerde fer kalmamıştır
 umut herkeste yitirmiştir anlamını

mezarlıklar darmadağınık

Tam bu esnada değişir Ağın'ın kaderi
 Bir yıldız ışıldar gökte
 Bir temel atılır göle

Bir köprü yapılacak ⁽¹⁾
 Yol geçecek
 yol

Toprak başak tutacak
 Bağlar bahçeler süsleyecek dere boylarını

Eski dirilecek
 Yeni canlar gelecek
 Burası yolun geçtiği yer olacak

Yol zenginliktir
 Uygarlıktır
 Hayattır
 Yol canıdır Ağın'ın

Oğul
 dinle sözümü
 sakın unutma atanı
 onlar bu toprağı yurt yapanlardır

Hiç dönmeyeceklerini bilerek
 metanetle
 göz yaşlarını kalplerine akıtarak
 çocuklarını gurbete uğurlayanlardır

Onlar kendi öz topraklarında
 yaptıklarına pişman olmadan
 acıyı sinesinde duyan
 kimsesiz
 ölmesini bilenlerdir

Onlar bu yurdun isimsiz kahramanlarıdır

bir gün yolun uğrarsa oralara
 sakın saygıda kusur etme
 esirgeme selamını

Hani derler ya
 "Harabat ehline hor bakma sakın ⁽²⁾
 Defineye malik viraneler var"

Oğul
 Benden bu kadar
 Bilmem farkında mısın
 Seninle yeni bir destan başlıyor

Haydi
 bahtın açık
 nasibin bol olsun

Sonsuz ufka karşı kanat vururken
 dileğim murat almandır

Ağın-11.07.2002

⁽¹⁾11 Temmuz 2002 tarihinde Bayındırlık Bakanlığı'nca "Ağın - Karamağara Köprüsünün" temelini atılması vesilesiyle, kendisinin ve hayır sever Ağınlıların gayretiyle yaptırılan "Murat" üzerindeki asma köprünün Keban Barajı Gölünün suları altında kalması üzerine, varlığını Ağın-Karamağara Köprüsünün yaptırılmasına adan "Kılcı Rıza" adıyla bilinen rahmetli babam Rıza Hafizoğulları'nın aziz ruhunu anarken,

yazar, ben,

Birçok Ağınlı yanında Ağın-Karamağara Köprüsü hayalini kuran ve fikrini inatla savunan, çocukluk arkadaşım "Kenan Hırık" adıyla bilinen zarif insan Kenan Çobanoğlu'na.

Bizlere inanan ve unutulmaz katkılarıyla düşlerimizi gerçek kılan, çocukluk yıllarının Ağınlısı, Elazığ'ın değerli evladı, sözünün eri sevgili Milletvekilimiz Prof. Dr. Mustafa Gül'e,

Mesleğinin her aşamasında Ağın-Karamağara Köprüsü projesini yakından izleyerek başariye ulaştıran Ağın'ın değerli evladı Yüksek Mühendis Mehmet Baltacı'ya,

ve "Modern Kılcı Rıza" diyerek takıldığım, çocukluk arkadaşım, çok değerli insan, Ankara-Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Yüksek Mühendis Ahmet Deviren'e,

gurbetteki bir Ağınlı olarak en içten duygularla şükranlarımı sunarım.

⁽²⁾"Sakın" bizim tarafımızdan konulmuştur. eserde aslı "Şakir" dir.

KEMALİYE'YE "GİDEBİLİRSİNİZ"

OktaY EKİNCİ

Yıl 1870... Ya da o "buhranlı" yıllar...

Osmanlı devleti "hasta adam" olmaya doğru hızla yol alırken, Eğin'deki sağlıklı ve bereketli yaşam da "93 Harbi" denilen Osmanlı-Rus Savaşı'nın sarsıntısına uğruyor...

Yıllarca ülkenin en çalışkan dericileri, halıcıları, kasapları, dokumacıları, demircileri, kuyumcuları ve taş, ahşaba uygarlık katan yapı ustalarıyla "altın çağlar" yaşayan Eğin'de, savaşların yarattığı insan kaybı ve ekonomik çöküntüler "gideni gelmez" kılıyor...

Hele şu "aşılmaz dağların" yarattığı ulaşım zorluğu...

Eğin'i zorunlu olarak terk edenler için bile "geri dönmelerini engelleyecek" kadar aşılmaz olan dağlar, "anaların" yüreklerini dağlıyor:

"Kurban olam gözlerinin içine,
Ayrı düştüm o gidiyor gücüme,
Kömür gözlerini sevdiğim yavrum,
Sığmadın mı bir Eğin'in içine..."

***

Bu ezgilere hangi yürek dayanır?..

Çare, Eğin'i mutlaka "ulaşılabilir" kılmak, dağları delip bir yol açmak... Gideni umutla, yolcu edip geleni coşkuyla karşılamak...

Önceleri Eğin'de zengin üretim ve parlak günler varken, alan da satan da dağlara aldırılmaz, bu hareketli kentle kucaklaşıp, zenginleşirdi...

Ama, ya o 1870'lerde?... Ya da "buhranlı yıllarda?" Göçenler bir yana, ticaret için gelenleri de ara ki bulasın...

Tek çare, "dağları yarmak", dünyaları devirmek...

İşte o yıl, yani günümüzden tam 132 yıl önce, Eğin Belediye Meclisi'nde verilen bu tarihsel karar, nihayet geçen günlerde yaşama geçti...

3 Ağustos 2002 günü Eğinliler, yıllardır adına

"Taşyolu" dedikleri ve toplam uzunluğu 8520 metre olan "yeni yolun" açılışını kutladılar.

Aynı zamanda Divriği-Kemaliye (Eğin)-Harput (Elazığ) ekseninde bu üç merkezi birbirine bağlayacak "kültürler arası buluşma yolu" da olan Taşyolu için 132 yıllık "özlemin" doruğa çıkan mutluluğunu yaşadılar...

***

Eğin'in konumunu "çıkılmaz sokak" olmaktan da kurtaran ve Prof. Dr. Metin Sözen'in deyimiyile; "eşsiz bir uygarlık havzasını insanlığa da armağan eden" Taşyolu'nun 19. yüzyıldan 21. yüzyıla ulaşan yapım serüveni tam bir "inat ve dayanışma destanı"...

Kemaliye Kaymakamı Ferhat Kurtoğlu, bu destanın "kitabını" da hazırlatmış...

"Kemaliye" yi okurken hem bu kentin dünya güzeli kimlik ve doğa değerlerini tanınıyorsunuz; hem de aynı güzelliklere kavuşabilmek için bir an önce "Taşyolu'ndan geçmek" istiyorsunuz...

***

Bu efsanevi yolun 1870'ten 1960'lara kadar ki öyküsünde, halkın kuşaktan kuşağa "imecesi" var... Derken 1980'lerde YSE hareketleniyor ve 100 yılda açılan 2 m. genişliğindeki "geçidi" genişletmeye başlıyor... Sonra "valilik" ve halk dayanışmasıyla 1990'lı yılların "ödeneksiz" şantiyeleri... Eğinliler tarafından İstanbul'da ve Ankara'da düzenlenen, "Taşyolu'na Yardım" geceleri...

Şimdiki "mutlu sonun" önderlerinden biri ise Erzincan Valisi Halil İbrahim Altınok... Diyor ki: "Munzur Dağları ile Sarıçiçek Yaylası arasındaki vadide, Karasu'nun kıyısında, artık tarih ve doğa herkesin olacak..."

Bundan böyle yolunuz düşmese de Eğin'e gitmelisiniz... 132 yıllık bir çabanın "konuğu" olmak, bambaşka bir ayrıcalık olsa gerek...

Cumhuriyet - 7 Ağustos 2002

DOSTUM BURHAN İLTER'E AĞIT

İsmail Nazım BEYDEMİR

Benden dört yaş büyük olan, BURHAN'ım uçup gitti,
O'nunla güzel günlerim ve mutluluğum bitti,
BURHAN, Noman GENÇOSMAN'ın, aydın temsilcisiydi
Babası NAZİF Bey ise, bilge bir öğretmendi.

Seksen birinci yaşının, bitimine varmadı,
O'nun yitilmesiyle, mutluluğum kalmadı,
Apansız gidiş acısı, yüreğimizi deldi,
Bu dostu tanımayanlar, acısını tatmadı.

Dostum Burhan babasına, Müzeyyen TÜRK'le gitti,
Özgün ÖZER, Neriman ALP, BURHAN'a veda etti,
On bir Temmuz'da İzmir'de, yaşamından ayrılıp,
Ayvalık'a gömülünce, AĞIN sevdası bitti.

Altan İLTER babasının, aydın temsilcisidir,
O'nun aydınlık yolunda, yürüyen birisidir,
Ağın'da yetişen bu soy, çağdaşlık örneğidir,
Babası, dedesi gibi, O da örnek kişidir.

Bu soyda yaşar olandan, Gülten SEZER hep ağlar,
Kızı Füsun GÜNDOĞDU da, acıyla kalbin dağlar,
Oğlu S. Nazif İLTER'in, yanar bağı acıdan,
Şu Ağın'ın dağı taşı, Burhan'ım diye ağlar.

Ağıt yazmak benim huyum, ağıtlar ağlantıdır,
Aydın dostlarla yaşarken, geçen ömür tatlıdır,
Artık çok az dostum kaldı, tadı kaçtı yaşamın,
Burhan'ı gitti gideli, Zeynep kara bahtlıdır.

Ben İSMAİL ölen dostu, çok dualar ederim,
Mezarı yakın olanın, yanına çok giderim,
Ölen dostlara ağlarken, kalanlarını sever,
Ölenlerinize rahmet, siz esen kalın derim.

8 Ağustos 2002-AĞIN

ZAMANIN PEŞİNDE

Münir CERİT

Atatürk'ün sofrası üzerine çok şey söylendi, yazıldı. Kimileri bu sofrayı bir "akademi", bir "danışma meclisi" olarak tanıttılar. Kimi, kendi hasımlarının o sofrada Mustafa Kemal tarafından nasıl haşlandığını anlatarak bir tür öç aldı. Onu sevmeyenler ise, bu sofrayı "bir sarhoşla onun dalkavuklarının meclisi" diye tanımladılar. Ben kendi hesabıma, bu sofranın -ya da sofraların-duygusallıktan uzak, nesnel ve dürüst bir tarihine rastlayamadım.

Bu konuyu açmamın nedeni, orada yaşanmış olduğu anlatılan ilginç bir olay: Atatürk, bir gün sofradakilere "elektrik nedir?" diye sorar. Çeşitli yanıtlar alır. "Bir de bizim Mehmet'e soralım" der. Kapıdaki posta eri çağrılır, ona aynı soruyu sorar. Yanıt çok yalın ve çok da bilimseldir: "Ettiğinden bellidir Paşam" der genç Anadolu köylüsü.

Zaman üzerinde düşünürken, ben hep bu öyküyü anımsarım. O da böyledir. Yıllardır görmediğimiz bir dostla karşılaştığımızda ondaki değişikliğin ayırdına varırız. Uzun zamandır uğramadığımız bir odaya girdiğimizde mobilyalardaki yıpranmayı, örtülerdeki renk solmasını görüp geçen zamanı kestirebiliriz. Kısaca, zamanı "ettiklerinden" görüp algılarız.

Konu üzerinde bugüne kadar yazılıp çizilenleri gözden geçirdiğimizde, zamanın tanımlamalarının şöylece sıralanabileceğini düşünüyorum:

1° Kozmik zaman

Bu, evrenin zamanıdır. Var olup olmadığı konusundaki tartışmalar sürüp gidiyor. Günümüz bilim adamlarının çoğunluğunca benimsemiş görüş, kozmik zamanın başlangıcının bundan 12 milyar yıl öncesine tarihlenen Büyük Patlama'ya (Big Bang) dayandığı yolundadır. O tarihte çok ısınmış (1 milyon santigrat derecesi) ve çok yoğunlaşmış bulunan evren patlayarak genişlemeye başlamıştır, bu genişleme bugün de sürmektedir. Kozmik zamanı saniyenin trilyonunda biri duyarlıkta ölçme olanağımız vardır. Ama dikkat edelim: Ölçülen nesne süredir; zamanın kendisi değil, yalnızca bölümleri...

2° Doğal zaman

Gezegeneimize özgü ve özel bir zamandır. Mevsimlerin yinelenmesi, hayvanların doğurması, dünyamız -belli bölgelerinin- ısınıp soğuması, vb. göstergelerle anlaşılır. Bunun, yer kürenin güneş çevresindeki deviniminden doğduğunu, güneş ışınlarının bulunduğu bölgeye dik ya da eğimli geldiğine -ya da hiç gelmediğine- göre zamanın yaz-kış, baharlar, gece-gündüz diye adlandırıldığını biliriz. Bazı yazarlar bu zamana "tanık zaman" derler.

3° Biyolojik zaman

İnsanoğlu, yüzbinlerce yıldan bu yana dünyadaki bu değişimlere gece-gündüz, soğuk-sıcak farklarına uyum sağlamış, böylece bir "biyolojik zaman" alışkanlığı edinmiştir. Bu alış-

kanlığını bozan her olay onu tedirgin eder: Uçak yolculukları, klima aygıtlarıyla yaratılan rahatlık (konfor), büyük kentlerin gürültüsü, proramlanmış günlük yaşam, vb.

4° Dizge (sistem) zaman

Günümüz insanına dayatılan işte bu zamandır. Topluma egemen olan güçlerce (uluslar-aşan sermaye ve onun buyruğundaki teknik, ekonomik, tecimsel, politik ve medyatik aygıtlar) kottarılan düzen ne zaman yatıp kalkacağımıza, ne zaman işe gideceğimize, ne zaman alış verişe çıkacağımıza, dahası ne zaman ve ne süreyle dinlenceye gideceğimize, o süre içinde de nasıl yaşayıp eğleneceğimize kendisi karar verir. Tüm bu etkinlikleri çizelgeye bağlamıştır.

Dizge zamanın dayandığı başlıca öğeler (türevler), ekonomik zaman ve teknik (ya da teknolojik) zamandır. Son elli yılda bilimin ve onun bulduğu sonuçların endüstriye uygulanması demek olan teknolojinin ulaştığı aşama, insan zamansallığı'nı altüst etti. Çünkü bilişim, genetik mühendisliği, nükleer bilim ve uzay buluşları, bizim insana ilişkin deneyimimize yabancı olan zaman ölçeklerinde iş görürler. Jean Chesneaux'nun dediği gibi:

"Çeşitlilikleri içinde yeni teknolojiler zaman ölçeklerini karmakarışık ederler. On yıl içinde programlanmış ve gerçekleştirilmiş, ancak yirmi yıl sonunda kullanım dışı kalmış bir nükleer santral, geride binlerce ve daha fazla zamanda yokedilebilecek atıklar bırakmaktadır. Bilişimin zamanına gelince, aşırı derecede minyatürleştirilmiştir.

*Onun piko (bir milyarda bir) saniyelerinin bir teorik fizik kitabının sayfalarından fırlamış olduğunu sanırsınız. Genetik mühendisliği ise kendi köşesinde, hemen hemen başına buyruk bir soyutlama içinde, canlı türlerinin ancak çok yavaş bir evrimin sonucunda ortaya çıkabilecek **ex nihilo** 'sunu (hiçlikte eşitlik) yaratıyor, aynı ustalıklarla insan türünün üreme sürelerini düzenliyor. Sonuncusuna, uzay araştırmalarına gelince, o da düşünülmecek kadar ışık yılı uzaklıktaki ölü yıldızlardan gelen 'fosil zaman'ın değişik ve geçici ölçeklerinde kozmonotları karşılaştırıyor."*⁽¹⁾

Biz, yeni teknolojileri, bize hizmet etsinler, zamanımızı daha dolu ve zengin geçirmemize yarasınlar diye coşkuyla karşılarız. Ama bir süre sonra, onların kendi kurallarını ve zamansallıklarını bize dayattıklarını görürüz. Ekonomi ve teknik bu alanda en güçlü örneklerdir.

Ekonominin, zamanı kendi öz mantığına göre düzenlemesi olgusu yeni bir şey değildir. Öyle ki, genç Marx'a şunları söyletiyordu.

"Ekonomik etkinlik, ortak üretimin son yasasını oluşturan zamanın ekonomisinden başka bir şey değildir."⁽²⁾

Teknik zamanın ve ekonomik zamanın birbirine çok benzeyen değişimler geçirmeleri rastlantısal değildir. Toplumsal evrimde teknik ve ekonominin görece ağırlıkları yadsınmaz. Ancak, bu iki tarihsel güç arasındaki çok eski bağ, hiçbir zaman bu "yeni teknolojiler" ve "küreselleşmiş ekonomi" çağındaki kadar belir-

gin olmamıştı.

Dizge zaman bazı yazarlarca “parametre-zaman” diye de adlandırılır.

Artık dünya, sanal boylam çizgileriyle zaman dilimlerine ayrılmıştır. Siz, cuma günü Büyük Okyanus’un ortalarından geçen 180 boylam çizgisinin (Uluslararası Takvim Çizgisi) doğusundaki bir yerden kalkıp 50 kilometre batınızdaki bir noktaya perşembe günü varabilirsiniz.

Artık sizin kendinize özel bir zamanınız yoktur. Onu ya işe gelip gitmek için uzun saatler harcadığınız yollarda, ya eve bir şeyler almak için çırpındığınız süpermarketlerde, büyük bölümünü de işte kullanmışsınızdır.

“İşveren, yalnızca işyerinde yüksek verimle yapılmış işi tanır. Büro ya da işliğe giriş çıkışları kaydeden titiz saat, ayarlandığı, onların öncesinde ve sonrasında kentlerin ve varoşların ölçüsüz büyümesinden kaynaklanan uzun ulaşım yolları ile ilgilenmez.”⁽¹⁾

Ancak, burada bir tehlikeyi gözardı etmemeliyiz. O da teknik ilerlemeyi toptan yadsımaktır. Tıpkı sanayi devrimine karşı ayaklanan “makine kırıcılar” gibi... Bunu yetmişli yıllarda Ivan Illich⁽³⁾ yanlıları yapmıştı. Bir yeniliğin değerlerini ve değersizliklerini tartışmak için son çözümlemede ölçüt, **yaşam kalitesi** olmalıdır. Bunun içinde zaman, zamanın iyi kullanımı vardır. Bu araçların “zaman kazançları” kesin-kes nicel, parasal deyimlere dönüştürülemez.

Tartışmanın bu noktasında karşımıza çevre bunalımı çıkıyor. Yüksek atmosferde, toprakta,

denizlerle büyük akarsularda oluşan nitelik düşüşü insanlığın geleceğini tehdit etmekte. Bunların arkasında da hep bu **zamansallık** sorununu gözlemliyoruz: Ekolojik dengelerin uzun zamanı, finansal zamanların ve teknik iletişim ağlarının **dünyasal** zamanı’yla çatışmaya giriyor. Bunlar, bir “aynı anda her yerde hazır bulunma” ortamında işliyorlar. Ancak, geleceğin içinde bulunmadığı kısa erimli bir mantığın hizmetinde olarak...

Bizim kişisel zamanımız, son çözümlemede “dört zaman” arasında bölünmüştür. Birincisi biyolojik zamandır (dinlenme, beslenme, sağlık önlemleri), ikincisi ekonomik zaman (gelirin zorunlu koşulu olan emek), üçüncüsü ailemize ve ekinsele etkinliklere ayırdığımız zaman ve sonuncusu ise (aslında tek kişisel olanı) içsel “ben”in kullanımına hazır zamandır. Bunlardan her biri, kendi payını artırmaya çalışır. Biz bu dört zaman arasında hakça bir bölüşümü sağlamalıyız. İnsan, bu dört zamanı kullanma açısından, özellikle onları **aynı zamanda** kişisel ve toplumsal olma niteliğinden ötürü, şaşkın ve umarsız, birinden ötekine yalpalamak yerine, adımını sağlam atmalıdır. Aksi durumda, Afrika bilgeliğinin şu özdeyişine hak verdimiş oluruz:

*“Bütün Beyazların birer saati vardır,
Ama hiç zamanları yoktur.”*

⁽¹⁾ Jean Chesneaux, **Zamanı Yaşamak** (Habiter le temps), Paris, 1996

⁽²⁾ Karl Marx, **Yapının Planı** (Grundrisse), 1859

⁽³⁾ Ivan Illich, **Enerji ve Hakseverlik**, Paris 1975

Kum Dergisi’nin Nisan 2002 tarihli sayısından alınmıştır.

OKULLARIMIZ AÇILIRKEN

Nazım ERCAN
Emekli Öğretmen

Her yıl okullarımızın açıldığı hafta “İlköğretim Haftası”dır. Hafta boyu birtakım etkinlikler ve gösteriler yapılır. Hafta nedeniyle yazılar yazılır, konuşmalar yapılır, yüzeysel bir hafta geçirilir. Umarız her yıl eğitim, öğretim yılına yeni yeniliklerle başlansın. Böylece sistem rayına oturur. Çağ yakalamak, yeni buluşlar sayesinde milli eğitim yenilenir. Geleceğimizin teminatı çocuklarımızı çok yönlü yetiştirmek zorundayız. Bizden öncekilere karşı vebalde kalırız.

Milli Eğitimde diğer uluslardan gerideyiz. Hele Avrupa Birliği’ne girmeye çalıştığımız şu günlerde alt yapımızı tamamlamış değiliz. Beş, üç, iki sınıflı okullarımız var. Öğretmensiz okullarımız var. Bazı okullarımızda da öğretmen fazlası var. Dengesiz öğretmen dağılımı yıllardır devam etmektedir. Ders yılı başlar, ders kitapları hazır değil. Hazır olsa ki kırtasiye, kitap fiyatları yüksek, çocuklarımız almakta güç durumda kalıyor.

Milli Eğitimin amaçları ülkemizde gerçekleşmiyor. Öğretmenlerimiz hizmetiçi eğitim programlarına alınıp yetiştirilmeli. Bilim adamı der ki: “Çok şey biliyorum, ama bilmediğim daha çok.” Öğretmen, her zaman kendisini yenilemeli yeni eğitim akımlarından haberdar olmalı. Öğretmenlerimiz işbaşında yetiştirilmeli. Onların sosyal, ekonomik sorunları da beraber çözülmeli. O zaman devlet gerekli randımanı alır. Haliyle öğretmen de başarılı olacaktır. Çağdaş medeniyetler seviyesinin üstüne Milli eğitimdeki ilerleme sayesinde çıkmış olacağız.

Her yıl İlköğretim Haftası’nı neşe ve güzel ümitlerle kutlamak için, Milli eğitimde olacak yenilik ve değişiklikler, öğretmen ve öğrencilere hız verecektir. Böylece İlköğretim Haftası yüzeysellikten çıkıp kalıcı olacaktır. Haftamızın tüm ulusumuza hayırlı olmasını temenni eder, öğretmen ve öğrencilerimize başarılar dilerim.

VEFAT ve TEŞEKKÜR

08.08.2002 tarihinde Ankara’da vefat eden değerli varlığımız

Necle ATALAY’ın

cenazesine bizzat katılan, telefon ve telgrafla acımızı paylaşıp, başsağlığı ve taziyetlerini ileten tüm akraba, dost, arkadaş ve hemşehrilerimize teşekkür ve şükranlarımızı sunarız.

Eşi : Necmi ATALAY

Evlatları: Hakan, Gökhan, Hüseyin

AĞINLI FIKRA TİPİ: İBİK DAYI

(Hayatı-Fıkra Tipleri İçindeki Yeri-Fıkraları)

Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU

Türk fıkraları üzerinde yapılan araştırmalar daha çok "fıkra tipi" adını verdiğimiz, fıkra kahramanlarının esas alınmasıyla ilgili olmaktadır. Son 40 yıl içinde bu tür çalışma yapanlar arasında Mehmet Tuğrul, Sait Uğur, Pertev Naili Boratav ve Dursun Yıldırım'ı sayabiliriz. Biz de, 1976 ve 1986 yıllarında yayınlanan iki ayrı tebliğimizde bu konuya geniş bir şekilde eğilmiştiğimiz. (1) Fıkra tasnifinde tipi değil de muhtevayı esas almamızı teklif eden Nevzat Gözaydın'ın bir tebliği ise, adeta kendinden evvelki çalışma ve tasnif denemelerini reddedecek bir hava ile sunulmuştu. Bu tebliğin Dursun Yıldırım'ın, Türk Edebiyatında Bektaşî Tipine Bağlı Fıkralar (Ankara 1976) adlı eserindeki tasnife bir tepki olarak hazırlandığı, tenkit kısmındaki ağırlığın bu esere yöneltilmesinden anlaşılmaktadır. Biz, on yıl evvelki bir tartışmayı tekrar gündeme getirmek istemiyoruz, ancak bu konuya değişik açılardan yaklaşarak farklı tasniflerin yapılabileceğinin unutulmaması gerektiğini hatırlatmak istiyoruz.

Biz de fıkra tiplerini daima ön plana almayı uygun bulmuştuk. Gözaydın'ın Yıldırım'ı tasdik bahsinde dediği gibi, fıkraların tipleri değişebiliyordu; ancak unutulmasın, zamanla fıkraların muhtevası da değişmekte, yeni birer fıkra olarak karşınıza çıkabilmektedir. (2) Kaldı ki binlerce fıkrayı, Gözaydın'ın teklif ettiği dört ana sınıfa sığdırmak pek de kolay olmayacaktır. Biz Gözaydın'ın tasnifinin de değişebileceği görüşünden hareket ederek öyle bir tasnifin de yapılabileceğine işaret ederek fıkra tiplerini esas almaya devam edeceğimizi belirtmek isteriz. Bu konudaki ısrarımızın sebebini kısaca şöyle açıklayabiliriz:

Bir fıkranın tipi, yerini başka bir fıkra tipine bırakmışsa araştırmacı bunu bilebilmelidir. Nasreddin Hoca'yı meyhanede, Bekri Mustafa'yı camide gösteren fıkraları herhalde başka tiplerin fıkraları olarak görebileceğiz. Anne ile çocuğu arasında geçen bir hadiseyi usta ile çırağı veya komutan ile er arasın-

da geçiyor gibi görüyorsak bunu derhal anlayabilmeliyiz. Buradaki tek problemimiz ahmaklıkla veya kurnazlıkla ilgili fıkraların kolaylıkla başkalarına bağlanabilmesidir ki bunu da büyük ölçüde halletmemiz mümkündür. Hiç Elazığlıyı ahmak yerine koyan fıkra dinlediniz mi? Ama bu tür fıkraların bağlandığı yerler daima birkaç merkezdir ve değişiklik daha çok bunlar arasında olmaktadır.

Tebliğimizin konusu daha çok İbik Dayı ile ilgili olduğu için bizim tiplerle ilgili tasnifimizin buraya alınması faydalı bulunmuştur. Daha evvel, Gözaydın'ın tasnifini ana hatlarıyla vermek istiyoruz.

1. Eşitleyici tip
2. Kötüleştirci tip
3. Gerginleştirici tip
4. Çözümleyici veya açıklayıcı tip

Burada, tip kelimesi, Yıldırım'dan beri kullanılan "kahraman", "karakter" mânâlarında değil, yüzyılımızın başlarından beri Kuzey Avrupa ülkelerinde evvela masal ve efsane için kullanılmaya başlanılan ve "tür", "çeşit" diye karşılayabileceğimiz mânâlarda kullanılmıştır. Diğer bir husus da bazı fıkraları bu dört veya ilerde ortaya çıkabileceği kaydedilen bir-iki yeni sınıf ile birlikte beş-altı sınıfa sığdırabilmemizin zorluğudur. (3)

Bizim 12 yıldan beri üzerinde durduğumuz tasnif ise aşağıdaki gibidir:

I. Tarihte yaşamış şahıslar etrafında teşekkül eden fıkralar:

1. Her bölgede tanınan ünlü tipler (Nasreddin Hoca, İncili Çavuş, Bekri Mustafa gibi)
2. Sadece yaşadıkları bölgede tanınan tipler (Tayyib Ağa "Konya", Niyazi Dede "Sivas", Murtaza "Kastamonu", İbik Dayı "Elazığ" gibi)

II. Bir topluluğu temsil eden tipler etrafında teşekkül eden fıkralar:

1. Din veya bir inanış sistemi ile ilgili olanlar (Hoca, kadı, bektaşî tahtacı gibi)
2. Bir bölge halkı ile ilgili olanlar (Karadenizli,

Karateveli, Kayserili gibi)

3. Bir karakter veya meslek grubu ile ilgili olanlar (Ahmak, deli, cimri, sarhoş, hırsız, doktor gibi)

III. Eş kahramanlı fıkralar: (Hoca-talebe, usta-çırak, ebeveyn-evlat, komutan-asker, efendi-uşak gibi) (4)

Görüleceği üzere konumuz olan İbik Dayı birinci grubun ikinci alt grubunda yer almaktadır. Zaten bu alt gruba girenlerin tamamı sadece kendi il veya ilçesinde tanınan tiplerdir.

1. HAYATI

İbik Dayı adını, ilk defa Elazığ ilimiz ile ilgili olarak hazırlanan bir dergide 1970'li yıllarda görmüştüm. Orada yer alan bir-iki fıkrası, beni onun gerçek bir bölge tipi olduğu kanaatine ulaştırmıştı. (5) Bu sırada hazırlamakta olduğum bir fıkra tebliği için tasnif çalışması yapıyordum. İbik Dayı'yı da bu tasnife almış ve ilk defa ilim alemine tanıtmış oldum. 1983-1984 ders yılında bölümümüze gelen, soyadından dolayı Ağınlı olduğu anlaşılan bir öğrencimi İbik Dayı üzerinde çalışmaya sevkettim. Derlediği fıkraların değerlendirilmesi ve Ağın'da yapılan araştırmaların neticesi, ortaya bir makale olarak çıktı. (6) Bütün bu ilgilenmenin neticesinde ortaya aşağıdaki hayat hikâyesi çıktı.

İbik Dayı, 1867 yılında Elazığ'ın Ağın ilçesinde doğmuş ve 1943 yılında aynı yerde vefat etmiştir.

O, çocukluk ve gençlik yıllarını Ağın'da geçirmiş, hayatını çiftçilikle uğraşarak kazanmaya çalışmıştır. Bu arada Venk köyünden Emine Hanım ile evlenmiş ve daha iyi bir hayat şartları sağlayabilmek amacıyla İstanbul'a gitmiştir. Yaşlı Ağınlılar'ın anlatığına göre İbik Dayı Şehrameneti'nde (belediye) bir işe girerek çalışmış ve yine Ağınlılar'ın naklettiğine göre emekli oluncaya kadar orada çalışmıştır.

İbik Dayı'nın hiç çocuğu olmamıştır. Emine Hanım'ın ölümü üzerine yalnızlığa düşen İbik Dayı memleketine dönmeyi tercih etmiştir. O, Ağın'da kardeşinin çocukları olan Hüseyin ve Halim Özkul'un yanında kalmıştır.

Fıkralarından çıkardığımız bilgilere göre İbik Dayı ve (galiba) yeğenleri ipekböcekçiliği ile de uğraşmışlardır (fıkra no. 1). O, kasabasında emekli hayatı yaşarken de boş durmamış, kasabanın keçileri-

nin sırayla dağa götürülmesine de yardımcı olmuştur (no. 5). Onun kabağı sevmemesi (no. 6), duvara resim asması (no. 2) da son derece hususi olan yönlerinden ikisidir.

O, ihtiyarlık devresini yaşatları ile kahve sohbetlerinde geçirmiştir. Bu arada tavla ve kağıt oyunlarını sevdiğini Ağın'ın yaşlıları anlatmaktadır.

Kabri, Uzungil Mahallesi Mezarlığı'ndadır.

İbik Dayı'nın gerçek adı İbrahim'dir (no. 8). Eğer yeğenleri Hüseyin ve Halim erkek kardeşlerinin çocukları ise soyadını Özkul olarak kabul edebiliriz. Ayrıca Uzungil Mahallesi Mezarlığı'nda yapılacak bir araştırma, belki de mezar taşındaki bazı bilgilerin bize ulaşmasına yardımcı olabilecektir. Bilhassa aynı aileden olanların mezarlarının yanyana olması halinde elde edebileceğimiz bilgiler daha fazla olacaktır. Ama bu konuda en emin kaynak, zaten küçük bir kasaba olan Ağın'daki nüfus kayıtları olacaktır. Ayrıca, 45 yıl evvel kaybedilen bir fıkra tipinin, bu gün çevresinde ne dereceye kadar tanındığının tesbit edilmesi de gelecek için aydınlatıcı bir yol olacaktır. Bizler, böylece Nasreddin Hoca'nın İncili Çavuş'un unutulmamalarının sebeplerini başka bir açıdan yakalamış olacağız.

2. FIKRA TİPLERİ İÇİNDEKİ YERİ

İbik Dayı, Anadolu'nun muhtelif yerlerinde bazı örneklerini tesbit ettiğimiz bölge tiplerinin en güzel, en karakteristik örneklerinden biridir. Küçük bir ilçede yetişmesinin, bir büyük merkezde hayat kavgası vermesinin onun şahsiyetinin gelişmesinde mühim bir yeri vardır. Onun fıkralarının tamamı Ağın ile, oradaki çevresi ile ilgilidir. Tesbit edilebilen fıkraları arasında İstanbul ile ilgili olanı yoktur. Ağın gibi küçük bir kasabadan İstanbul gibi büyük bir merkeze gidip de oradaki hemşehrileri veya arkadaşları ile görüşüp İbik Dayı'nın muzipliklerini getirebilen birisi bulunmadığından olacak, onun bu hayat dolu devresini maalesef suskun bir dönem olarak kabul edeceğiz.

Bölge tiplerinin tamamına yakınının nükteleri onların olgunluk çağı ile ilgilidir. Konyalı Tayyib Ağa (7). Geredeli Şamlının İbrahim Efendi (8), vs. gibi fıkra tiplerinin çocukluk ve gençlik devreleri ile ilgili fıkralarının bulunmasını tabii karşılıyoruz.

çünkü o devirlerde nükteler daha çok nakildir, iktibasa dayanır. Bu durum Nasreddin Hoca gibi geniş çevrelerde tanınan tiplerle de ilgilidir; onun çocukluk ve gençlik devresi ile ilgili olarak anlatılan pek az sayıdaki fıkra da aslında kendisine ait değildir.

İbik Dayı'nın fıkralarında göze çarpan mühim bir husus, anlatmadaki ikinci şahsı şaşırtması, şaşkına çevirmesi veya kendisini akıllı sanan, öğünen kişiyi mahcup edip zor duruma düşürmesidir. Böylece o içlerinde aydınların da yer aldığı bir takım insanları ikaz etmiş, kendilerine çeki-düzen vermelelerini sağlamış olmaktadır. Aslında bu tür bir neticeyi tabii karşılamaktayız. Onu tanımayanlar, onunla ilk defa karşılaşanlar böyle bir karşılaşmadan sonra onu tanıyacaklardır. Kendisini eskiden beri tanıyanlar ise, onun, yapılan hareketler veya sarfedilen sözler karşısındaki tavrını merak ettikleri için konuşmasına zemin hazırlamış olacaklardır.

İbik Dayı'nın nükteleri güldürmenin yanında alayı da beraberinde getirmektedir. Bazı kendini beğenmişler, akıllı veya bilgili geçinenler, hatta cemiyette belli bir mevkie gelmiş kimseler, eğer hak edecek bir hareket yapmışlar veya söz sarfetmişler ise onun hışmından, onun alay oklarından kurtulamayacaklardır.

Kahramanımızın fıkralarında muhatap olarak halk ve aydın tabakasından çeşitli kimseleri görebilmekteyiz. Bir köylünün, bir berberin, bir arkadaşının yanında, muhatap olarak bir müfettiş, bir avukat da yer alabilmektedir. Onun tavrı, muhatabının köylü veya müfettiş olmasına göre değişmemektedir; nüktenin gereği ne ise o yerine getirilmektedir. Yeni dişleriyle öğünen müfettişi eşek yerine koymasıyla, bir oyun arkadaşını bok böceğinin muhatabı olarak görmesi, ondaki kararlılığın güzel bir işareti-dur.

3. FIKRALARI

İbik Dayı'nın tesbit edebildiğimiz fıkralarının sayısı pek fazla değildir. Tebliğimizin birer kopyesini Ağın'daki müllî ve heledî ilgililere göndermek suretiyle dikkatlerini çekecek ve ilgilerini bekleyeceğiz. Onun fıkraları günlük hayatın her safhasıyla ilgilidir. Onu, dağda keçi otlatma nöbetinde iş ba-

şında görebileceğimiz gibi kahvede arkadaşlarıyla oyun oynarken de görebilmekteyiz. O bazen berberde tıraş olmakta, bazen evinde misafir kabul etmektedir. Bu mekânlar nüktenin hazırlanması için birer vesiledir. Berber fıkrasındaki nükteyi misafir kabulü ile ilgili fıkraya oturtamazsınız. Böylece her mekân, İbik Dayı'nın muhatabıyla birlikte nükteyi de getirmektedir. Aksi takdirde ortaya konulan, bir fıkradan daha çok bir hadise intibahı uyandıran bir hareket veya konuşma olurdu.

Örnek olarak vereceğimiz sekiz fıkrayı, yukarıda da temas ettiğimiz gibi değişik açılardan tasnif edebiliriz. Biz, aşağıdaki tasnifte, İbik Dayı'nın, muhatablarına yönelttiği nükte cümlesini esas alacağız. Birinci gruba giren fıkralarda muhataba hakaret edilmekte, o alaya alınmaktadır. İkinci gruba giren fıkralarda ise cevaplar umumdur ve muhatap herhangi bir küçük düşürülme ile karşı karşıya kalmamaktadır.

METİNLER

A. MUHATABIN ALAYA ALINDIĞI FIKRALAR

1. Arpa da Kırılabilir mi?

İbik Dayı ve akrabaları ipekböcekçiliği ile uğraşıyorlarmış. Bir gün müfettişin teftişe geleceği haberini alırlar. İbik Dayı'nın nüktedanlığını bilen yakınları ona tembih etmişler:

"Aman Dayı, müfettişin yanında konuşup da bir pot filan kırma!"

Müfettiş gelmiş, sağ solu teftiş ettikten sonra, laf arasında yeni diş yaptırdığını, artık her şeyi kolayca kırabileceğini söylemiş. Daha evvel tembih edilmiş olmasına rağmen İbik Dayı duramamış ve müfettişe sormuş:

"Yeni dişlerinle arpayı da kırabiliyor musun."

2. Azrail de Giremez

İbik Dayıların evlerinin duvarında resim asılıymış. Evlerine gelen birisi İbik Dayı'ya:

"Bu resmi niye duvara astın? Eve melek girmez", deyince İbik Dayı da,

"Öyleyse kaldırmayayım. Melek girmeyeceğine göre Azrail de giremez" deyivermiş.

Bu yazı; "Türk Fıkraları ve Nasreddin Hoca" adlı kitaptan alınmıştır.

(Devam edecek)

SUSUYORUM

Mustafa YORULMAZ

Ne karnım tok
Ne gözüm aç
Ne de hırsım var
Ama öfkem çok
Cefaya prangalı bedenim
Çatlamış dudaklar
Nasır olmuş parmaklar.
Ben hâlâ susuyorum
Susuyorum akan suyun başında.

Ne düzen kalmış
Ne sistem
Kurulu düzeni bozmuş
Her gelen giden
Suyun başını tutmuş
Seni kurtaracağım diyen.
Ben hâlâ susuyorum
Susuyorum akan suyun başında.

Yedi iklim yaşanır
Bu memlekette
Ne sütte gözüm var
Ne de ette
Düş yakamdan
Defolup gitte.
Ben hâlâ susuyorum
Susuyorum akan suyun başında.

Yanıyorum hararetten
Su su diye
Sen hâlâ dolduruyorsun küfeni
Bu benim o benim diye
Çatlayıp patlayacaksın
Yiye yiye.
Ben hâlâ susuyorum
Susuyorum akan suyun başında.

Mustafa'nın sabrı taşı
Döndü akan sele
Çay, dere birleşir
Karışır akan sele
Bendimi yıkarsam
Tutulmam bire.
Ben hâlâ susuyorum
Susuyorum akan suyun başında.

KAPLUMBAĞA

Bekir COŞKUN

AŞK karşılıklıdır, **sevgi** değil...

Aşkta karşılığı istenen; arzular, özveri, dayanışma, iletişim, sadakat vardır...

El eli tutmak ister...

Göz gözü arar...

Dudaklar...

Saçlar okşanmayı bekler...

Ama **sevgi** öyle değil...

Sevgi çoğu zaman karşılıksızdır...

Bir kedi yavrusunu kucaklamanın, bir köpeğin başını okşamanın, uzaklarda yanan bir orman için yanmanın, okyanustaki balinaları sevmenin ne karşılığı olabilir ki?..

Aşk tek başına değildir, muhatabı gitti mi, bakarsanız bitiverdi...

Ama **sevgi** tek başına, yalnız...

Bitmez...

***

Geçtiğimiz günlerde **küçük kız**, alt katta-ki veterinerin hediye ettiği **küçük kaplumbağa** ile o gece mutlu mutlu uyudu...

Sabahleyin kalktığında şaşkıncı ve içinde dayanılmaz bir acı vardı...

Kaplumbağasının ayakları yok olmuştu...

Durmadan ağladı...

Yaşlı gözlerini ova ova arada bir eğilip baktı. arkadaşının ayakları yok...

Onu aldığı gibi veterinerine indi, küçük parmakları ile veterinerine gösterdi:

“Ayakları gitti...”

Veteriner onu oturttu, sehpanın üzerine kaplumbağayı koydu, şimdi sessizce beklemesini ve **Allah’a dua etmesini** söyledi...

Biraz sonra küçük kız bağırdı:

“Ayakları geldi...”

***

Bu sevgi...

O küçük kız bir gün gelecek büyüyecek...

Yaşamın koşulları, o daracık zor yolları, insanın üzerine dalga dalga gelen o iyi-kötü günleri, acıları ve sevinçleri arasında yürüyüp gidecek...

Belki **âşık** olacak...

Ama **küçük kaplumbağasını** asla unutmayacak...

Ona kişiliğini veren, onu biçimlendiren, onu insan yapan; o küçük kaplumbağaya karşı duyduğu **sevgi** olacak...

Çünkü sevgi yücedir...

Bitmez...

Karşılıksız...

Ve çıkarsız...

BASIN’dan - Hürriyet

11 Ağustos 2002

TAŞLAMA

Hüsnü AYDOĞMUŞ

Dediler ki deve gider bir pula,
Diyar diyar gezdim pul bulamadım
Dedim çıkam gidem تنها bir yola
Çevre yanımda baktım, yol bulamadım.

Adımı sordular, dedim ki Arif
Dağlarda büyüdüm, olmadım zarif
Okula gitmedim, ne yapsın Maarif
Yazılayım dedim, yol bulamadım.

Her gün yollarımda yüzlerce kaza
Sekseninden sonra ben geldim saza
Yollarım karıştı, girdim çıkmaza
Dayandı dizlerim, güç bulamadım.

Hafif meşrebim ben, sözlerim ağır
Borçlar yer açtı, sırtımda yağır
Sevdiklerim dilsiz, kulağı sağır
Sesimi duyacak tel bulamadım.

İşlerim çoğaldı hep sıra sıra
Kadem bastık gene yeni asıra
Üzüldüm, süzüldüm, çıktım huzura
Dilimden anlayan kul bulamadım.

Fakirlik düşürdü bu hale beni
Aradı buldular, dostlarım yeni
Kul etti talihim, dinsize beni
Derdimi yazacak yer bulamadım.

Gülistan'a girdim, her yanı ak pak
Hazana dönüşmüş, yoktur bir yaprak
Susamış bakımsız, ağaçlar çıplak
Koklamaya bir tek gül bulamadım.

Hasretle bekledik mutlu günleri
Hayal imiş geçti, ömrüm dünleri
Kayboldu çoğunun bugün ünleri
Maziye dönecek yıl bulamadım.

Her yan rezalet, her yanda açlık
Kalmadı kesemde bir kuruş harçlık
Tarlam yok, bahçem yok, olan da taşlık
Namerde el açtım, yüz bulamadım.

Kamburum büyüdü, kemikleştiler
Hekime başvurdum, yardı, deştiler
Yabancı devletler hep birleştiler
Hasılı dünyadan, haz bulamadım.

Dinlemeyi bilmeyenin kalp krizi geçirme riski yüksek

MUHABBET EDERKEN SAKIN SÖZ KESMEYİN

Sakin olun: Stres, kandaki "homoystei" maddesinin artmasına sebep olarak, atardamar duvarlarına hasar verir. Sakin olun ve bu maddenin etkilerini azaltan ıspanak ve fasulye tüketin.

Dinlemeyi öğrenin: Birisi konuşurken sözünü kesen kişilerin yüzde 47'sinin kalp krizi geçirme riski var. Bilim adamları bu kanıyı, birinin sözünü kestiğiniz anda vücuttaki adrenalinin artmasına dayandırıyorlar.

İşyerinizde yemeyin: Ofiste stres altında yenilen yemekten alınan kolesterol 2 kat fazladır.

Günde bir bardak bira için: Birada kalbi koruyan B6 vitamini var. Ama bir bardaktan fazla içildiğinde zararı faydasını geçiyor, çünkü homeyeteine maddesinin vücutta artmasına sebep oluyor. Bu madde de kalp krizi riskini artırıyor.

Haftada en az 2 kere balık yiyein: Sardalya ve uskumru gibi yağlı balıklar bol miktarda Omega 3 asitleri içerir. Bu asit, vücuttaki doymuş ve doymamış yağ oranını dengede tutmaya yardımcı. Haftada iki porsiyon uskumru ideal.

Bol bol çay için: Boston Üniversitesi araştırmasına göre, günde 4 fincan çay içmek kalp krizi riskini yüzde 30 azaltıyor.

Öğlen uyuyun: Gündüz uykusuna yatan kişilerin kan basınçları düşüyor ve bu da kalp krizi riskini azaltıyor.

Koşuya çıkın: Haftada 1 kere düzenli olarak koşu yapan kişilerin kalp krizi geçirme riski yarı yarıya azalıyor.

Tansiyon diyeti yapın: Meyve-sebzeler açısından zengin bir diyetle kolesterol azalır ve kan basıncı bir ayda yüzde 10 düşer.

Horlamanızı önemseyin: Sürekli horlayan insanların yüzde 50'si yüksek tansiyon sorunu

yaşıyor ve bu da kalp krizi geçirme riskini artırıyor.

Ağırlık çalışın: Ağırlık kaldırmak kaslarınızı güçlendirirken bir diğer yandan kan basıncını ve kolesterolü düşürür.

Mutlaka sigarayı bırakın: Kalp krizi geçirdikten sonra sigara içmeye devam eden insanların tekrar bir kriz geçirme olasılığı iki kat daha fazla.

Tuzlu yemeyin: İnsanın günde alması gereken tuz miktarı sadece 1 gram. Fazlası zarar.

Üzüm suyu için: Üzüm ve böğürtlen suları atardamar tıkanıklığını önüyor. Ayrıca, günde 5 bardak su için. Su kanı incelterek pıhtılaşmayı önler.

Sarmısak yiyein: Her gün yarım diş sarmısak yemek tansiyonunuzun yüzde 12 düşmesini sağlıyor. Ayrıca LDL isimli zararlı kolesterolü düşürüyor ve kanı inceltiyor.

Portakal suyu için: Portakal suyu kandaki HDL isimli iyi kolesterolü yüzde 21 oranında artırıp bunun kötü kolesterolüleri öldürmesini sağlıyor.

Saf zeytinyağı kullanın: Saf zeytinyağı kullanılmış yemekler kandaki kolesterol miktarını yüzde 4 oranında düşürüyor.

Domates yiyein: Domatesin içindeki P3 isimli madde kanın fazla pıhtılaşmasını engelliyor. Böylece kalp krizi geçirme riski azalıyor.

Tuvaletinizi tutmayın: İdrar torbası dolu olduğu zaman kalp atışı dakikada 9 vuruş artırıyor ve kanın dolaşım hızı yüzde 25 çoğalıyor.

Fazla kilolardan kurtulun: Biraz kilo vermekle riski azaltabilirsiniz.

ÖZLÜ SÖZLER-ATA SÖZLERİ

- Bıçak yarası geçer, **dil yarası** geçmez.
Atasözü
- Kişi her çağında **değişik** bir kişidir.
Oktay AKBAL
- Arkadaşını söyle, sana **kim olduğunu** söyleyeyim.
Atasözü
- Bir büyük devletle kol kola girmek, aslan **ile çuvalla girmekten** farksızdır.
Prof. Dr. Memduh YAŞA
- Zaman sana uymazsa sen **zamana** uy.
Atasözü
- Yüksek bir mevkiye sahip olmadığın için üzülme, asıl o mevkiye **layık olup olamayacağın** için üzül.
Konfüçyüs

BİRAZ DA YALAN ÜZERİNE:

- Dünya tükenir, **yalan tükenmez**.
Atasözü
- Yalanın en büyüğü, **yalan yere tanıklık etmektir**.
Hz. Muhammed
- Yalancının **evi yanmış**, kimse inanmamış.
Atasözü
- Gerçek çizmelerini giyerken, **yalan dünyayı dolaşır**.
C. Sapargeon
- Yalancının **şahidi** yanında olur.
Atasözü
- Sevda geçer yalan olur, sonra sokar **yılan olur**.
Atasözü
- **Yalancının mumu** yatsıya kadar yanar.
Atasözü
- Yalanın **vergisi olmaz**.
Portekiz Atasözü
- Yalancı kim? **İşittiğini** söyleyen.
Atasözü
- **Yaz** yalan, **kiş** gerçek.
Atasözü

HABERLER

•İzmir-Ağınlılar Kültür ve Dayanışma Derneği'nin düzenlediği geleneksel Ağınlılar pikniği, 2 Haziran 2002 tarihinde Menemen Koyunderesi'nde gerçekleştirildi.

Hasan YILDIRIM klarneti ile Ağın ezgilerini dinletirken, gençler Ağın oyunları eşliğinde Ağın düğünlerini yaşattılar. Öyle ki piknik alanında bulunan diğer kişiler de hemşehrilerimizle beraber Ağın'ı orada birlikte yaşadı ve yaşattılar.

•Dergimiz abonelerinden değerli hemşehrilerimiz Av.Zühal-Muh. Binbaşı Bahattin ÇELİK'in, 9 Ağustos 2002 tarihinde Ankara'da bir erkek çocuğu dünyaya gelmiştir.

Olca'yı verilen delikanlıya uzun ömürler diler, ÇELİK çiftini kutlarız.

•Değerli hemşehrilerimiz Dilek-Nevzat ÖREN'in oğlu Öğr.Gör.Nejat ÖREN ile Hülya KAPIKIRAN, 7 Temmuz 2002 tarihinde, Seyhan'da dünya evine girdiler.

Çiftleri kutlar, mutlu yıllar dileriz.

•Değerli hemşehrilerimiz Fatma-N. Ömer UYANIK'ın kızı Umut ile Fatma-Ahmet KAPTAN'ın oğlu Ziya, 5 Temmuz 2002 tarihinde Karşıyaka Belediye Nikah Sarayı'nda yaşamlarını birleştirdiler.

Çiftleri kutlar, mutlu yıllar dileriz.

•Değerli hemşehrilerimiz rahmetli Fatma (Dilber)-İhsan ÖZTÜRK'ün oğlu Levent ile Gülsen GÜL, 6 Eylül 2002 tarihinde Ankara'da Neva Palas Otelinde düzenlenen törenle evlendiler.

ÖZTÜRK ve GÜL ailelerini kutlar, ömür boyu mutluluklar dileriz.

•Değerli hemşehrilerimiz Hikmet ŞAHİN'in oğlu Oktay ŞAHİN ile Nurten DEMİREL, Ma-

latya Gelişim Düğün Salonu'nda, 24 Ağustos 2002 Cumartesi günü yapılan törenle evlenmişlerdir.

DEMİREL ve ŞAHİN ailelerini kutlar, genç evlilere ömür boyu mutluluklar dileriz.

•Ağın Tataragası Mahallesi'nden rahmetli Ayşe-Süleyman Nazif İLTER'in oğlu, rahmetli Müzeyyen TÜRK'ün kardeşi, Neriman ALP ve Özgün ÖZER'in abileri, Altan, S. Nazif İLTER, Gülten SEZER ve Füsün GÜNDOĞDU'nun babaları, Zeynep İLTER'in değerli eşi, çok uzun yıllar Ağın Derneği ile Ağın Hayırseverler Derneği'nde uğraş veren değerli hemşehrilerimiz Burhan İLTER, 11 Temmuz 2002 tarihinde Ege Üniversitesi Hastanesi'nde yaşamını yitirmiş ve aynı gün Ayvalık Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Burhan İLTER'e Tanrı'dan rahmet, tüm sevenlerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

•Derneğimiz üyesi ve Dergimiz abonelerinden değerli arkadaşımız Necmi ATALAY'ın kıymetli eşi Necla ATALAY, 8 Ağustos 2002 tarihinde Ankara'da vefat etmiş ve Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Necla ATALAY'a Tanrı'dan rahmet, ailesine, yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı dileriz.

•Değerli hemşehrilerimiz Fahrettin ÖZKAN ve Nezahat UZUNAY'ın kardeşleri, rahmetli Av. Nazmi ACAR'ın eşi, Fazıl, Av. H. Bülent ACAR'ın sevgili anneleri Saadet ACAR, 16 Ağustos 2002 tarihinde Kumburgaz'da yaşamını yitirmiş ve Ankara Karşıyaka Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir.

Saadet ACAR'a Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

DOĞUMLAR

Mahalle-Köy	Çocuğun Adı Soyadı	Baba Adı	Doğum Yeri	Doğum Tarihi
Bademli Köyü	Z. Sıla ALTINDAĞ	Ahmet	Altındağ	14.08.2002
Müderri Hüseyin Eg. Mah.	Mustafa YAZGIN	Kemal	Yenimahalle	10.05.2002
Başpınar Mah.	A. Sıla YAPICIOĞLU	Halil Cengiz	Yenimahalle	29.08.2002
Akpınar Mah.	Elif UZUNOĞLU	Halil İbrahim	Sisli	07.08.2002
Saraycık Köyü	Mahmuthan İKİNCİ	Orhan	Bağcılar	22.07.2002
Beyelması Köyü	Mert YÜCEL	Mete	Almanya	09.08.2002
Modanlı Köyü	Sena AKTAŞ	Harun	Ağın	06.08.2002
Kaşpınar Köyü	Ebru EVİŞEN	Özcan	Ağın	16.08.2002
Uzungil Mah.	İsmet Utku ŞAHİN	H. Ediz	Nilüfer	12.08.2002
Yedibağ Köyü	Cansu KARAKAŞ	Abdullah	Malatya	23.07.2002
Yedibağ Köyü	Nildeniz KÖKSAL	Levent	Balçova	02.07.2002
Şenpınar Mah.	Aybüke AYDIN	Mehmet	Elazığ	09.07.2002
Modanlı Köyü	Senanur YAKAR	Recep	Konak	10.07.2002
Beyelması Köyü	Melisa KARADAĞ	Fatih	İzmir	16.07.2002

Dünyaya gelen yavrularımıza sağlıklı uzun ömürler diler, ailelerini kutlarız.

EVLENENLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Evlenilenin Adı Soyadı	Evlenilen Yer	Evlenme Tarihi
Kuzgeçe Mah.	Cihan Serkan ATALAY	Özlem BALCI	Bornova	21.08.2002
Bahadırlar Köyü	Nevin BIÇAK	Soner GÜNDOĞAN	Gölbaşı	17.08.2002
Saramçay Köyü	Yasemin AYAN	Çağrı TOPAL	Buca	06.08.2002
Hacıyusuf Mah.	Halit Murat OĞUZ	Dilara TEMİZER	Foça	13.08.2002
Pul Köyü	Ahmet YILMAZ	Semra AKYÜZ	Gaziosmanpaşa	19.07.2002
Tatarağası Mah.	Şener KAYA	Nermin MAYDA	Ağın	23.08.2002
Dibekli Köyü	Vedat KILIÇ	Leyla GÜRBÜZ	Küçükçekmece	26.07.2002
Balkayası Köyü	Tuğba ERDEM	Celal COŞKUNASLAN	Esenler	06.08.2002
Bademli Köyü	Mehmet GÜNDÜZ	Ayten KOYUN	Ağın	16.08.2002
Altunayva Köyü	Tanem ÇETİNKAYA	Mehmet SİNAVİ	Güngören	18.07.2002
Yenipayam Köyü	Ö. Lütfi GÜLER	Gülray YULA	Çankaya	30.07.2002
Balkayası Köyü	Tamer ERGÜL	Banu ERIŞEN	Torbalı	19.07.2002

Yeni evlenen hemşehrilerimizi ve eşlerini kutlar, ömür boyu mutluluklar dileriz.

ÖLÜMLER

Mahalle-Köy	Adı Soyadı	Doğum Tarihi	Ölüm Yeri	Ölüm Tarihi
Dibekli Köyü	Mehmet METİN	1927	Dibekli Köyü	27.08.2002
Yenipayam Köyü	Emine YALÇIN	1320	Ağın	26.08.2002
Bahadırlar Köyü	Şahin DENİZ	1941	Malatya	19.08.2002
Hacıyusuf Mah.	Mehmet ÖZBERK	1337	Ağın	31.07.2002
Öğrendik Köyü	Emine KARACA	1927	Ağın	05.08.2002
Yedibağ Köyü	Satı KAYA	1937	İzmir	16.07.2002
Uzungil Mah.	Rahmi NIKSARLI	1939	Ağın	02.08.2002
Tatarağası Mah.	Burhan Dündar İLTER	1337	Bornova	11.07.2002
Aşağıyabanlı Köyü	Fatma YALÇIN	1341	Elazığ	03.07.2002
Saraycık Köyü	Emine YALÇIN	1327	Ağın	18.07.2002
Demirçank Köyü	Pembe ÖZTÜRK	1929	Arapgir	26.06.2002

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, ailelerine ve yakınlarına başsağlığı dileriz.

D U Y U R U

Ağın Kùltür ve Dayanışma Derneği'nce dñzenlenen

AĞIN GECESİ,

26 Ekim 2002 Cumartesi gñnñ saat: 19.30'da,

Çankaya Belediyesi Kurtuluş Parkı,

Vedat Dalokay Kokteyl Salonu'nda

Tel: (0 312) 433 53 05 yapılacaktır.

Hep birlikte AĞIN özlemini giderelim,

AĞIN'ı yaşayalım ve yaşatalım.

Bilgi ve davetiye:

Ağın Kùltür ve Dayanışma Derneği'nden alınabilir.

Tel : (0 312) 426 75 90

D U Y U R U

(ADRES DEĞİŞİKLİĞİ)

Ocak-Şubat 2002 tarihli dergimizde yayımlanan

“HEPİMİZE HAYIRLI OLSUN”

başlıklı yazımızda da belirttiğimiz gibi,

AĞIN KÙLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ için

Derneğın kendi mülkiyeti altında bir daire satın alındığından,

YAZIŞMA ADRESİ'miz

bu sayımızdan başlayarak sözü edilen daireye nakledilmiştir.

Bundan böyle, Dernekle ilgili haberleşmelerde aşağıdaki adresin kullanılmasını önemle rica ederiz

Saygılarımızla
YÖNETİM KURULU

Adres : Ağın Kùltür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Cad. Akasya Ap. No. 41/2 A
A. Ayrancı / ANKARA

Tel : (0 312) 426 75 90